

forslag om Prygl for Voldtægt var motiveret ved Jens Stryg, thi saa havde jeg dog kunnet forstaa det. Da det ikke engang har den Motivering, finder jeg, at det er ganske grundløst.

Justitsministeren (Alberti): Det er jo ret ligegyldigt, om det er grundløst, da det ærede Medlem alligevel ikke vilde have stemt for det. Jeg vil blot som Resultat af denne Debat slaa uigendriveligt og uigenkaldeligt fast, at det ærede Medlems Beviser ere gaaede ynkeligt i Stykker.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds Ordet.

Berntsen: Da jeg forleden Dag havde Lejlighed til at motivere mit Standpunkt til det foreliggende Stridsemne, finder jeg ikke Anledning til her i Dag at optage Tingets Tid ved et længere Foredrag, der bliver jo Anledning til ved 2den og 3die Behandling at tales nærmere ved om denne Sag. Men jeg vil gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott). Det nævnte ærede Medlem udtalte sin Forandring over, at jeg vidste Besked med Stemningen i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Det forekommer mig mærkeligere, at det ærede Medlem kan forundre sig derover. Jeg maa da til Gengæld udtale min Forandring over det ærede Medlems Optræden, idet han optræder baade som Talsmand for Grundtvigianerne og Højskolen. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har faaet sit Mandat fra i saa Hensende, og jeg har en Formodning om, at det ærede Medlem har saare lidt Kendskab til Grundtvig. Hans Navn, kan jeg høre, kender det ærede Medlem, men hans Opfattelse, kan jeg mærke, at det ærede Medlem ikke har gjort sig den Ulejlighed at blive bekendt med. Jeg kunde anføre mange Citater af Grundtvig, der vilde give det ærede Medlem en anden Opfattelse af denne Mands Stilling. Jeg skal indskrænke mig til et Citat. Alle, der kendte Grundtvig, vide, at han var en varm Ven af Frihed, ikke mindst af personlig Frihed, men tillige en varm Ven af Ro og Orden i Samfundet. Derfor siger Grundtvig — nu skal De høre de Ord —:

Danmarks Hjerte alle Dage
slog for Frihed, Liv og Fred.
Lad i deres Ben det knage,
som ej trives kan derved.

Jeg beder det ærede Medlem studere paa den Sætning et Øjeblik, saa vil han maaske faa en anden Opfattelse.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Neergaard: Maa jeg blot føje et Par Ord til Debatten om Garrotterne. Jeg kan ikke se rettere, end at Garrotterne vare helt eller saa godt som helt udryddede, inden Loven imod dem traadte i Kraft, men disse Forbrydelser, der bleve belagte med Piskestraf ved Loven af 1863, nemlig voldeligt Overfald i Forbindelse med Røveri, vare naturligvis ikke hørte op lige saa lidt i England som andre Steder i Verden. Under den Parlamentsforhandling, jeg har citeret fra 1875, hvor den stærke konservative Regering maatte opgive sit Forslag om Pryglestraffens Udvidelse, da den ikke kunde vinde Stemning derfor i Parlamentet, fordi dettes Flertal fordømte Pryglestraffen, fremkom der ogsaa en officiel Statistik, jeg i denne Sammenhæng mener er tilstrækkelig talende. Den gaar ud paa følgende. Tager man 5-Aaret før 1863, da Garrotteloven traadte i Kraft, og 5-Aaret efter 1863 og sammenligner de Forbrydelser, der kunde belægges med Piskestraf — jeg noterer, at det var ikke obligatorisk, at der skulde anvendes Piskestraf, og Tallene ere altsaa ikke ensbetydende med Antallet af piskede — faar man i den 5-aarige Periode før 1863: 1,450 saadanne Forbrydelser og i den 5-aarige Periode efter 1863: 1,910. Hvis man tager en 10-aarig Periode, var der i 10-Aaret før 1863: 3,261 saadanne Forbrydelser og i 10-Aaret efter 1863: 3,380. Naar vi se disse voksende Tal for den Art Forbrydelser, for hvilke Piskestraffen kunde anvendes, og sammenligner dem med de gennemgaende aftagende Tal for Kriminaliteten i England, have vi heri et saa slaaende Bevis, som tænkes kan, for, at denne Straf ikke virker afskrækkende. Og paa disse Tal var det, at det engelske Parlament grundede sin Forkastelsesdom over Regeringens Forslag om en Udvidelse af Pryglestraffen.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlems Tal, som jeg ikke har haft nogen Lejlighed til at gøre mig bekendt med, synes jo at vise, at Indførelse af Pryglestraf har virket opmuntrende paa de Personer, der begaa den Slags Forbrydelser.